

Nr 73.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension åt förre järnvägsarbetaren E. A. Trygg; given Stockholms slott den 20 januari 1933.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 januari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

I en till Kungl. Maj:t ställd, den 29 december 1931 till finansdepartementet inkommen skrift har förre järnvägsarbetaren Erik Alfred Trygg anhållit att komma i åtnjutande av pension jämlikt bestämmelserna i kungörelsen den 8 november 1918 (nr 859) angående pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks byggnadsavdelning.

För rätt till erhållande av pension enligt nyssnämnda kungörelse erfordras — förutom att hava varit anställd vid statens järnvägsbyggnader, statens vattenfallsverks byggnadsavdelning eller liknande statens arbetsföretag under minst 25 år — att hava uppnått en levnadsålder av 55 år.

Pensionsbeloppet bestämmes enligt omförmälda kungörelse efter antalet levnads- och tjänstår samt utgör vid 55 levnadsår och 25 tjänstår 450 kronor för år, varå utgå pensionstillägg enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 360), pensionsförhöjning enligt kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280) ävensom dyrtidstillägg. Pensionen utbetalas från ett för ändamålet å riksstatens elfte huvudtitel uppfört anslag.

Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Trygg är född den 15 september 1875;

att han den 5 januari 1930 och sålunda före uppnåendet av 55 års ålder lämnade sin anställning vid statens järnvägsbyggnader;

att han sistnämnda dag enligt järnvägsstyrelsens beräkning kunde åberopa så lång tjänstetid, som erfordras för erhållande av lägsta pension enligt förenämnda kungörelse;

att, sedan Trygg hos järnvägsstyrelsen anhållit att komma i åtnjutande av pension, styrelsen genom beslut den 30 oktober 1929, vilket beslut efter besvär av Trygg blivit fastställt av kammarrätten den 31 oktober 1930, anfört, att då Trygg ej uppnått den ålder, som erfordrades för erhållande av pension, styrelsen funnit ansökningen endast på det sätt kunna bifallas, att styrelsen tillerkände Trygg en gratifikation av 500 kronor;

samt att Trygg jämväl under vart och ett av åren 1931 och 1932 tillerkänts dylik gratifikation å 500 kronor.

Järnvägsstyrelsen har den 8 januari 1932 avgivit infortrat utlåtande i anledning av den förevarande ansökningen och därvid framhållit, att Trygg slutat sin anställning vid statens järnvägsbyggnader på grund av sjukdom ävensom att, då han lämnade anställningen, mindre än ett år återstått till dess han komme att uppnå 55 års ålder. Med hänsyn till dessa omständigheter ville styrelsen icke motsätta sig, att den av Trygg begärda förmånen beviljades honom och att han sålunda från dagen för uppnåendet av 55 års ålder komme i åtnjutande av pension enligt de grunder, som vore angivna i kungörelsen den 8 november 1918 (nr 859). Sådan pension, omräknad till s. k. ny pension, skulle för Trygg uppgå till 852 kronor för år.

Efter remiss har *statskontoret* avgivit utlåtande i ärendet den 20 januari 1932 och därvid tillstyrkt, att åt Trygg utverkades pension med det av järnvägsstyrelsen föreslagna beloppet, 852 kronor, att utgå från det å elfte huvudtiteln uppförda anslaget till pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks byggnadsavdelning.

*Departements-
chefen.*

Med hänsyn till föreliggande omständigheter anser jag skäligt, att Trygg, utan hinder därav att han vid avgången från sin anställning vid statens järnvägar icke uppnått 55 års ålder, kommer i åtnjutande av

den pension enligt förenämnda kungörelse den 8 november 1918 (nr 859), vartill han eljest varit berättigad. Jag vill härvid erinra om att 1932 års riksdag, på förslag av Kungl. Maj:t i proposition nr 236, bifallit en framställning av liknande innebörd som den nu förevarande ansökningen.

Pensionen synes, på sätt järnvägsstyrelsen föreslagit, böra tillkomma Trygg från den dag, då han uppnådde 55 års ålder. Härvid torde dock såsom villkor böra föreskrivas, att Trygg skall hava att återbetala vad av uppburna gratifikationer belöper på tiden efter nämnda dag.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

dels förklara, att förre järnvägsarbetaren Erik Alfred Trygg må, utan hinder därav att han vid avgången ur statens järnvägars tjänst icke uppnått 55 levnadsår, från dagen för uppnåendet av sistnämnda ålder åtnjuta en årlig pension av 450 kronor, att utgå i enlighet med bestämmelserna i kungörelsen den 8 november 1918 (nr 859) angående pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks byggnadsavdelning, dock med skyldighet för Trygg att återbetala vad av uppburna gratifikationer belöper på tiden efter nyssberörda dag,

dels ock medgiva, att den Trygg sålunda tillkommande pensionen skall i avseende å tilläggsförmåner så anses, som hade den i vanlig ordning beviljats av järnvägsstyrelsen enligt föreskrifterna i förenämnda kungörelse.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtats till riksdagen.

Ur protokollet:

P. J. Arrhenius.